

választ, kihúzta magát és rávágta: *Lenin élt, Lenin él, Lenin élni fog!* De hasonlóan idevaló a szakmai ismeretek terén kinyilvánított tájékozottsága is. Közvetlen vizsgán SZÁDECZKY professzor mentő kérdésére, hogy mi a struktúra és textúra közti különbség, válasza a következő volt: *Mindkettő leginkább északon fordul elő.* Mindez természetesen még a lemorzsolódások előtt történt.

Szakmai gyakorlatra harmadév nyarán került sor, amikor felváltva két-két hetet töltöttünk az ELGI terepi csoportjainál, nevezetesen REMÉNYI Gyurka graviméteres, ERKEL Bandi geoelektromos és ÁDÁM Oszsi szeizmikus csoportjainál. Nem hivatalos szakmai képzésünkhöz hozzátartozott az is, hogy nyaranta az ELGI, vagy a MASZOLAJ terepi csoportjaiban dolgoztunk terepi segédmunkás beosztásban. Az így szerzett terepi és szakmai tapasztalatok mellett az sem volt elhanyagolható, hogy a 2,40-Ft-os órábérrel felül az évtizedekig változatlanul hagyott 31 Ft napidíjat és 15 Ft szállásdíjat is kaptuk.

Tanulmányaink végén 6 hónap állt rendelkezésünkre az ún. szakdolgozat elkészítésére és az államvizsgára való

felkészülésre. Elhelyezkedési problémákkal nem kellett foglalkoznunk, mert az egyetem döntötte el, kit hová helyeznek. Valószínűleg EGYED tanár úrnak köszönhetjük, hogy többé-kevésbé mindenki oda került, ahová szeretett volna.

Végezetül álljon itt az 50 éve végzettek névsora: ACZÉL Etelka, BALATONI Antal, DIVÉKY Adorján, KÁDÁR József, KORDA Péter, PINTÉR Anna, RUMPLER János, SZABÓ Zoltán, VÁRFALVI Lajos.

Emlékeinket kortársainkon kívül elsősorban a mai és a jövőbeli ifjúságnak szántuk, hogy legalább valamennyire elképzelhessék, hogyan is zajlott az egyetemi ifjúság élete az 50-es évek első felében.

Ezen vissza nem térő kerek évforduló alkalmával szeretetteljes tisztelettel gondolunk oktatóinkra és fájdalommal emlékezünk azokra az évfolyamtársainkra, akik már nincsenek közöttünk.

Fentieket a kollektív emlékezet nyomán lejegyezte

Szabó Zoltán

In Memoriam:

WINDHOFFER GÁBOR

1977–2005

Pár napja kaptuk a megdöbbentő és hihetetlen hírt: WINDHOFFER Gábor kollégánk és barátunk egy tragikus barlangi balesetben életét veszítette. Azóta is lessük a híradásokat, várjuk a fájdalmas részleteket Spanyolországból. Emészjtük az emészthetlent: már most nagyon hiányzol.

WINDHOFFER Gábor debreceni gimnáziumi tanulmányait követően került Budapestre, az ELTE geofizikus szakára. 2000-ben diplomázott, szakdolgozati eredményeit nyomban publikálta, és számos nemzetközi és hazai konferencián bemutatta. Doktori kutatásait az ELTE TTK Doktori Iskoláján kezdte meg, amelynek középpontjában a Pannon-medence aktív tektonikai folyamatai, a recens feszültségtér, reológia és deformáció kapcsolata álltak. Hazánk egyik legizgalmasabb területét — és egyben szűkebb pátriáját —, a Derecske-árok fiatal deformációját vizsgálta geofizikai és földtani adatokra támaszkodva. A klasszikus vizsgálati módszerek mellett hazánkban elsőként végzett analóg (homokasztalos) modellezést a vetők ismételt felújulását tanulmányozandó. Aktivitására jellemző, hogy egy hosszabb, amszterdami ösztöndíjon túlmenően rendszeresen járt külföldi konferenciákra,

továbbképzésekre, megbeszélésekre. Fialat kora és sajnálatosan rövid szakmai pályafutása ellenére számos tudományos közleménye jelent meg, ill. áll megjelenés alatt. Értékes szellemi hagyatéka — bár a doktori dolgozatát a tragédia miatt nem sikerült befejeznie — bizonyosan nem vész el.

Gábor szinte gyermeki szeretettel élvezte az életet. Sosem feledem, hogy két éve, az igen sikeres hollandiai tanulmányútjának búcsúestjét Európa legnagyobb vizes csúszdájában, a wassenaari akvaparkban töltöttük. Akkor 26 évével az egyik legidősebb vendég volt... Szenvedélye volt a barlangászás: a sors kegyetlen játéka, hogy életének legnagyobb kalandja az életébe került. Hitte, hogy minden napnak minden pillanata új lehetőséget rejt, melyeket igyekezett sosem elmulasztani. A legnagyobb adománnyal bírt: szerette az embereket, a társaságot, a körülötte lévő világot. Sok barátja volt itthon is és szerte a világban, Romániától kezdve Olaszországon át Hollandiáig. Közvetlen, nyugodt, szeretetre méltó természetéből anyagi békesség és kedvesség áradt. Nem csoda, hogy oly sokan gyászoljuk őt mély fájdalommal a lelkünkben. Mindannyiunk nevében búcsúzom most tőled: Isten veled, Windy!

Bada Gábor

